

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/120/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511010761
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2511010761.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudkýň JUDr. Tatiány Biednikovej a JUDr. Janky Klčovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 1.7.2014 v trestnej veci obžalovaných J. Q. a spol., pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, k bytu alebo k nebytovému priestoru spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., prejednal odvolanie okresného prokurátora v Piešťanoch, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn. 2T/146/2011 zo dňa 23.10.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora, sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obžalovaných J. Q. a Y. Q. z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, k bytu alebo k nebytovému priestoru spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že odo dňa 28.2.2006 doposiaľ v F. na ul. Y. Y. XX, v bytovom dome č. XX na ulici Y., sekcia „b“, vchod č. X. užívajú bez oprávnenia byt č. XX na 2. nadzemnom podlaží bytového domu aj po uplynutí doby nájmu bez platnej nájmovej zmluvy aj napriek opakovaným výzvam na vypratanie, pričom uvedeného konania sa dopúšťajú napriek tomu, že Okresný súd Piešťany, sp. zn. 3C/30/2010 - 18 zo dňa 31.03.2010 vydal rozkaz na plnenie, právoplatný dňa 14.7.2010, predmetom ktorého je vypratanie vyššie uvedeného bytu, čím Bytovému hospodárstvu Hlohovec, s.r.o. neoprávnene bránia v užívaní bytu, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré písomne odôvodnil. Podľa jeho názoru rozsudok nie je vydaný v súlade s ustanovením § 10 ods. 2 a § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., pretože sa nestotožňuje s dôvodmi obsiahnutými v rozsudku. Okresný súd predmetné rozhodnutie odôvodnil okrem iného tým, že obžalovaní sa dostali do zlej finančnej situácii z titulu úrazu obžalovanej Q. a straty zamestnania

obžalovaného Q., Bytové hospodárstvo Hlohovec s.r.o. s nimi nepredĺžilo nájomnú zmluvu, pretože mali nedoplatky na nájmom a podalo návrh na exekúciu a zároveň návrh na civilný súd na vydanie resp. vypratanie bytu. Po úhrade celkovej sumy dlžného nájmného v roku 2012 uzatvorili s obžalovanou Y. Q. novú nájomnú zmluvu. Súd preto dospel k záveru, že závažnosť takéhoto činu je pre spoločnosť nepatrná, následky činu neboli žiadne a keďže poškodená spoločnosť má dlhy uhradené, miera zavinenia obžalovaných je v nepomere s tým, čo im umožnila poškodená organizácia a preto pri uplatnení § 10 ods. 2 Tr. zák. obžalovaných spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor je toho názoru, že po doplnení dokazovania v zmysle uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/130/2012 zo dňa 11.6.2013 obžalovaní v období od 28.2.2006 do 17.8.2012 neoprávnene bránili Bytovému hospodárstvu Hlohovec, s.r.o. v užívaní predmetného bytu a to po dlhší čas napriek tomu, že boli opakovane vyzývaní na vypratanie predmetného bytu, avšak túto povinnosť nerešpektovali. Užívali v tomto období predmetný byt bez právneho titulu, pričom Ing. J. D. ako riaditeľ Bytového hospodárstva

Hlohovec, s.r.o. nemal oprávnenie dávať súhlas k ďalšiemu užívaniu bytu pre obžalovaných po tom, čo im dňa 27.2.2006 skončila nájomná zmluva k predmetnému bytu.

Prokurátor tiež upozorňuje na to, že svedok Ing. J. D. ani nevedel uviesť na hlavnom pojednávaní právny základ na základe ktorého mal oprávnenie dohadovať s obžalovanými ako s nájomcami, že môžu ostať v byte bývať bez uzavretia písomnej nájomnej zmluvy. Preto nie je možné na túto výpoveď tohto svedka prihliadať pri posudzovaní závažnosti protiprávneho konania obžalovaných v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. Menovaní obžalovaní neoprávnene bránili v užívaní predmetného bytu oprávnenej osobe po dlhší čas a to od 28.2.2006 do 17.8.2012 t.j. skoro šesť rokov, čo je dostatočne dlhá doba, aby bolo možné protiprávne konanie obžalovaných hodnotiť ako konanie, ktorého závažnosť pre spoločnosť je nepatrná. Z týchto dôvodov prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na základe odvolania okresného prokurátora preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd pri plnení prieskumnej povinnosti hore naznačeným spôsobom zistil, že okresný súd po doplnení dokazovania v zmysle citovaného uznesenia krajského súdu vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy pre objasnenie skutkového stavu veci tak, ako mu to prikazuje ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku a následne tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle ustanovenia § 168 ods. 14 Tr. por. súd prvého stupňa dostatočným spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a tiež akými právnymi úvahami sa riadil, keď dospel k záveru o nedostatočnej závažnosti konania obžalovaných manželov Novákových preto, aby mohlo byť ich konanie posúdené ako prečin v zmysle § 10 Trestného zákona.

Krajský súd sa s odôvodnením napadnutého rozsudku v plnej miere stotožňuje a osvojuje si ho. Krajský súd je toho názoru, že v tomto konaní rozdielnosť názorov okresného prokurátora a okresného súdu spočíva v tom, že v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. okresný súd považuje konanie obžalovaných s nepatrnou závažnosťou, kým podľa názoru okresného prokurátora konanie obžalovaných dosahuje závažnosť požadovanú preto, aby ich konanie bolo posúdené ako žalovaný prečin.

V tomto ohľade krajský súd len podotýka, že závažnosť prečinu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. určujú tri kritériá. Prvým je spôsob vykonania činu a jeho následky. Druhým kritériom sú okolnosti za ktorých bol čin spáchaný. Tretím kritériom je miera zavinenia a pohnútka páchatela.

Podľa názoru krajského súdu vo vzťahu vo všetkých týchto trom kritériám možno konštatovať, že tieto vo svojom súhrne sú obsahovo takého charakteru, že konanie obžalovaných dosahuje nepatrnú závažnosť. Zodpovedá skutočnosti, že u obžalovaných išlo o problém týkajúci sa nedostatku finančných prostriedkov a nedostatku bývania. Táto situácia bola zo strany Bytového hospodárstva Hlohovec, s.r.o. riešená nielen formálne, ale bola posudzovaná aj z ľudského hľadiska. V tomto ohľade krajský súd poukazuje na výpoveď svedka Ing. J. D., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že zodpovedá skutočnosti, že mali ústnu dohodu, že pokiaľ budú manželia Q. splácať splátky, môžu v byte zostať. Svedok uviedol, že pán obžalovaný J. Q. mal problémy s podnikaním, obžalovaná Y. Q. bola chorá a je pravdou, že na papier svoje dôvody nedávali ale mali tichý súhlas, že môžu bývať v byte pokiaľ sa budú platiť splátky. Svedok tiež aj uviedol, že oni postupujú jednak právne, kedy musia vykonať z hľadiska právneho všetky úkony, ovšem pri riešení niektorých situácií Bytové hospodárstvo Hlohovec, s.r.o. prihliada aj na konkrétnu sociálnu situáciu tej ktorej rodiny a snaží sa aktuálne podľa možností túto situáciu riešiť.

Pokiaľ ide teda o túto situáciu, krajský súd je toho názoru, že ju dokresľuje aj žiadosť Bytového hospodárstva Hlohovec, s.r.o. zo dňa 8.12.2012 zažurnalizovaná na č.l. 333, kde je obsiahnutá žiadosť o súhlas s uzavretím zmluvného vzťahu na ten istý byt s nájomkyňou Y. Q. vo forme notárskej zápisnice, pričom Bytové hospodárstvo Hlohovec, s.r.o. túto zmluvu žiadalo odsúhlasiť Mestským úradom v Hlohovci, resp. primátorom mesta Hlohovec na základe tej skutočnosti, že obžalovaná Y. Q. uhradila všetky svoje podližnosti voči mestu Hlohovec a splnila tak predpoklad predĺženia nájomnej zmluvy podľa určenia nájomcu do 21.2.2005.

Krajský súd je toho názoru, že z hľadiska závažnosti prečinu je priamo príznačné, že Bytové hospodárstvo Hlohovec, s.r.o. dňa 16.10.2013 zaslalo okresnému súdu návrh na podmienené zastavenie trestného stíhania voči obžalovanej Y. Q. a to na základe tej skutočnosti, že Bytové hospodárstvo Hlohovec, s.r.o. na základe splnenia si záväzkov z predchádzajúceho obdobia zo strany hore menovanej uzavrelo so Y. Q. nájomnú zmluvu, pričom menovaná si riadne plní svoje povinnosti a

preto pristúpili k 1.9.2013 aj k podpisu dodatku nájomnej zmluvy zo dňa 17.8.2012 vo forme predĺženia nájmu do 31.8.2014.

Krajský súd je toho názoru, že pokiaľ sama poškodená organizácia podáva návrh na podmienené zastavenie trestného stíhania majú za to, že je takýto postup možný na základe správania sa zmluvnej partnerky, ide o názorný príklad nedostatku závažnosti jej konania z minulosti vo vzťahu k následku spôsobeného a predpokladaného Trestným zákonom.

Krajský súd je toho názoru, že odvolanie okresného prokurátora prihliada viac na formálnu stránku veci napr. aj vo vzťahu k údajnej neplatnosti alebo irelevantnosti súhlasu svedka Ing. J. D. s bývaním v predmetnom byte manželmi Q. aj v spornom období a preto je toho názoru, že materiálny znak tu nie je naplnený a preto okresný súd postupoval správne a zákonne.

Krajský súd nepovažuje teda vzhľadom na všetky okolnosti prípadu odvolanie okresného prokurátora za dôvodné a preto o ňom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.